

[Bøgholm.]

linger om optagelse ville blive ført, i alt fald når et halvt år var gået, altså i alt fald efter 30. juni; derfor kan det kun skyldes ukendskab til den foreliggende tekst, når hr. Aksel Larsen mener at kunne affærdige denne på den måde, det skete her for det høje ting.

Jørgen Jensen: Nordisk Råd har nu i 17 år dannet rammen om en betydningsfuld del af det nordiske samarbejde. Men rådet har ikke været det eneste organ for dette samvirke. Allerede før anden verdenskrig forekom således møder mellem nordiske ministre inden for forskellige fagområder. Vi har i de sidste 25 år set oprettet en række permanente samarbejdsudvalg, f. eks. Nordisk Kulturkommission, Den nordiske socialpolitiske komité, Det økonomiske samarbejdsudvalg og Kontaktudvalget for nordisk lovgivningsarbejde. Der har endvidere været nedsat specielle udvalg, f. eks. vedrørende arbejdsmarkedsspørgsmål. Vigtigt er det, at ledende embedsmænd gennem årene har opretholdt et snævert og frugtbart samarbejde inden for hvert af deres områder. Vi er i Norden så nært knyttet til hinanden, at der så at sige daglig er direkte korrespondance mellem departementer og styrelser eller telefonisk forbindelse mellem dem, så omvejen over udenrigsministerierne undgås.

Som sagt må der imidlertid lægges en ganske særlig vægt på det nordiske politiske og parlamentariske samarbejde, for hvilket Nordisk Råd er eksponent. Her mødes regeringsrepræsentanter og valgte medlemmer af Nordisk Råd ikke alene ved den årlige session, men også ved udvalgs- og præsidie-møder. Her træffes mangfoldige politiske afgørelser i de talrige sager, som er behandlet i andre af de nævnte nordiske organer.

Det er sundt for enhver virksomhed, institution eller organisation med mellemrum at gøre op med sig selv, om den nu virker tilfredsstillende set i relation til de opgaver, den har. Denne tankegang førte da til, at Nordisk Råds præsidium og de nordiske landes statsministre i efteråret 1967 nedsatte et særligt udvalg, der fik navnet Nordisk organisationskomité, og som fik en sådan revisionsopgave vedrørende Nordisk Råd og det nordiske samarbejde i øvrigt

overdraget. Komiteen kom til at bestå af en repræsentant for hver af de nordiske regeringer og en repræsentant for hver af de nordiske parlamentariske forsamlinger. Formand blev forhenværende statsminister i Finland K. A. Fagerholm, næstformand departementschef Otto Müller fra det danske handelsministerium, og selv har jeg haft den ære at være den danske parlamentariske repræsentant i komiteen.

På denne baggrund skal jeg her under markedsdebatten og umiddelbart forud for Nordisk Råds 18. session i Reykjavik ganske kort give folketinget en orientering om, hvorledes man tænker sig navnlig det nordiske politiske samarbejde organiseret i fremtiden. Der foreligger herom tre indstillinger fra Nordisk organisationskomité afgivet til Nordisk Råds præsidium og til statsministrene i efteråret 1969. De er trykt i Nordisk Utredningsserie nr. 20, 1969. De vil i Reykjavik blive behandlet i Nordisk Råds juridiske udvalg, og jeg tror, disse indstillinger vil finde god tilslutning.

Det har været meget vigtigt for organisationskomiteen at lade Nordisk Råd indtage en central stilling i det nordiske samarbejde. Det gælder samarbejdet i vid forstand, og det gælder specielt om Nordeksamarbejdet. Nordisk Råd skal have tre hovedopgaver. Det skal være initiativtagende, det skal være rådgivende, og det skal være granskende, som det hedder på svensk, eller kontrollerende, som vi vel vil udtrykke det. Rådet skal derfor som hidtil have ret til at fremsætte forslag til rekommandationer og præsidiet have ret til at gøre forestillinger på rådets vegne. Sådanne rekommandationer skal kunne rettes både til regeringerne og til det ministerråd, jeg snart skal omtale. Den rådgivende funktion skal forstærkes, idet Nordisk Råd ikke mindst vedrørende Nordeksamarbejdet obligatorisk skal høres i en række vigtige tilfælde. Vi skal ligeledes som hidtil holde én ordinær session om året, men det foreslås, at præsidiet skal kunne indkalde til en ekstraordinær session eller samling. Præsidiet skal i øvrigt styrkes bl. a. ved suppleanter for de egentlige præsidie-medlemmer, og der skal udnævnes en særlig præsidiesekretær. Nordisk Råds præsidium skal som nævnt kunne afgive ytringer på rådets vegne, men skal forinden have hørt det pågældende